

Diumenge IV (B) d'Advent

Text de l'Evangelí (Lc 1,26-38): En aquell temps, Déu envià l'àngel Gabriel en un poble de Galilea anomenat Natzaret, a una noia verge, unida per acord matrimonial amb un home que es deia Josep i era descendent de David. La noia es deia Maria. L'Àngel entrà a trobar-la i li digué: «Déu te guard, plena de la gràcia del Senyor! Ell és amb tu». Ella es va torbar en sentir aquestes paraules i pensava per què la saludava així.

L'Àngel li digué: «No tinguis por, Maria. Déu t'ha concedit la seva gràcia. Tindràs un fill i li posaràs el nom de Jesús. Serà gran i l'anomenaran Fill de l'Altíssim. El Senyor Déu li donarà el tron de David, el seu pare. Regnarà per sempre sobre el poble de Jacob, i el seu regnat no tindrà fi». Maria preguntà a l'àngel: «Com podrà ser això, si jo sóc verge?». L'àngel li respongué: «L'Esperit Sant vindrà sobre teu i el poder de l'Altíssim et cobrirà amb la seva ombra; per això el fruit que naixerà serà sant i l'anomenaran Fill de Déu. També Elisabet, la teva parenta, ha concebut un fill a les seves velleses; ella, que era tinguda per estèril, ja es troba al sisè mes, perquè per a Déu no hi ha res impossible». Maria va dir: «Sóc l'esclava del Senyor: que es compleixin en mi les teves paraules». I l'àngel es va retirar.

«Tindràs un fill i li posaràs el nom de Jesús»

Fra Josep Mª MASSANA i Mola OFM
(Barcelona, Espanya)

Avui, l'Evangelí té el to d'un conte popular. Les rondalles s'enceten així: «Una vegada hi havia...», es presenten personatges, època, lloc i tema. Aquest arribarà al

punt àlgid, amb el nus de la narració; finalment hi ha el desenllaç.

Sant Lluc, semblantment, ens conta, amb to popular i entenedor, la història més gran. Presenta, no una narració creada per la imaginació, sinó una realitat teixida pel mateix Déu, amb col·laboració humana. El punt àlgid és: «Tindràs un fill i li posaràs el nom de Jesús» (Lc 1,31).

Aquest missatge ens diu que Nadal és a prop. Maria ens n'obrirà la porta amb la seva col·laboració a l'obra de Déu. La humil noia de Natzaret escolta astorada l'anunci de l'Àngel. Precisament pregava que Déu enviés aviat l'Ungit, per a salvar el món. Poc s'ho imaginava, en el seu capteniment modest, que Déu l'escollia justament a Ella, per a realitzar els seus plans.

Maria viu uns moments tensos, dramàtics, en el seu cor: era i volia romandre verge; Déu ara li proposa una maternitat. Maria no ho entén: «Com serà això?» (Lc 1,34), pregunta. L'Àngel li diu que virginitat i maternitat no es contradiuen, sinó que, per la força de l'Esperit Sant, s'integren perfectament. No és que Ella ara ho entengui gaire més. Però ja en té prou, car el prodigi serà obra de Déu: «A Déu no li és impossible» (Lc 1,37). Per això respon: «Que es compleixin en mi les teves paraules» (Lc 1,38). Que es compleixin! Faci's! Fiat! Sí. Total acceptació de la Voluntat de Déu, mig a les palpentes, però sense condicions.

En aquell instant mateix, «la Paraula es féu home i habità entre nosaltres!» (Jn 1,14). Aquell conte popular esdevé ensems la realitat més divina i més humana. Pau VI escrigué l'any 1974: «En Maria hi veiem la resposta que Déu dóna al misteri de l'home; i la pregunta que l'home fa sobre Déu i la pròpia vida».